

skulle gjøres gjældende paa vor Marine. Paa den ene Side holder han med Engsteligghed paa Udtrykkene i de organisatoriske Bestemmelser for Armeen, og paa den anden Side opgiver han i det samme Øieblik de bestaaende Bestemmelser med Hensyn til Marinen, idet han uden videre vil have, at denne skal gaae ind under hiin. Den ærede Rigsdagsmand bevæger sig forøvrigt, som vi have seet, med stor Behændighed. Det har ikke været hans Mening, at Matroserne skulde gaae ind under disse Bestemmelser, han troede, at hans Endringsforslag var stillet saaledes, at „Sværnets Linie“ var bleven staaende, men da han saae, at det ikke var Tilfældet, sagde han, det er ogsaa meget godt saaledes, som det staaer, den staaende Hær passer ogsaa meget godt paa Marinen. Men disse hurtige Bevægelser ere ikke nogen virkelig Begrundelse af en Mening. Nei, den ærede Rigsdagsmand var af den Mening, at han ved den staaende Hær kun omfattede Armeen, han troede, at han havde medtaget de andre Ord, men da han saae, at han ikke havde gjort det, tog han sin Beslutning meget hurtigt, med stor Behændighed, og sagde: dette Udtryk passer netop paa Marinen, hvorfor skulle vi ikke optage det, saaledes er det i Frankrig. Men er det da maaste de franske Organisationsplaner, der skulle lægges til Grund for vore Værnepligtslove? Er det en Grund, at anføre for, at det skulde passe til vore bestaaende, organisatoriske Bestemmelser for vor Armee og Flaade, at det muligviis findes saaledes i den franske Lovgivning? Nei, vi have ligesaavel bestaaende Bestemmelser for Flaaden som for Armeen, men dem opgiver den ærede Rigsdagsmand; han er om for Armeens Organisationsplan, hans Hjerte bløder, naar man vil være ved den, men i samme Øieblik har han aldeles ingen Betænkelighed ved at transportere den staaende Hær fra Armeeplanen over paa Flaaden, der vilde blive meget forundret ved paa een gang at faae en staaende Hær, som ingen af de Bestemmelser, der ere blevene givne for Flaaden, kjender. Man kan ikke her følge den ærede Rigsdagsmand; man kan være tilbøielig dertil i Erkjendelse af den ærede Rigsdagsmands Fortjenester af de herunder hørende Spørgsmaal, af Indførelsen af almindelig

Værnepligt, og der er Ingen, som er mere tilbøielig dertil end jeg, thi han veed, at vi i den Henseende have arbejdet sammen ogsaa med Hensyn til den bestaaende Værnepligtslov, men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand her gaaer langt ud over det, som Omhyggelighed for Armeen foreskriver ham; han glemmer Flaaden, tager Bestemmelser ud af Armeens Organisationsplan, sætter dem uden videre ind i Bestemmelserne for Flaaden, og saa siger han, at det er at holde sig til de organisatoriske Bestemmelser for Flaaden og Armeen.

Beskt: Ifølge mine tidligere Øttringer i Værnepligtsagen, og i Medfør af den Protest, jeg nedlagde mod Bestagelsen af Loven, da den var til tredie Behandling her, er det naturligt, at jeg med Tilfredsstillelse maa betragte Lovudkastet, saaledes som det nu foreligger, efterat det er vendt tilbage til os fra Landstinget. Det er jo egentlig ikke nogen ny Skikkelse, hvori vi her gjensee det, men tværtimod en gammel Bekjendt, thi man er i det andet Thing gaaet ind paa at retablere Regjeringsudkastet, saaledes som det blev forelagt ved Sessionens Begyndelse, paa nogle faa, mindre væsentlige Punkter nær. De Forandringer, man her i Thinget havde foretaget med dette Udcast, vare af overordentlig indgribende Natur, deels overfor den Hensynstagen, man var berettiget til at forvente udviist i Forholdet til Krigsmagten — jeg sigter her nærmest til de Paragrapher, der vedrøre Stedfortrædningen — deels overfor den Hensynstagen, man skylder Statens øverste lovgivende Magt, hvem der alene tilkommer Raadighed over Anvendelsen af det udfrevne Mandskab. I det Landstinget gennem det af samme nedsatte Udvalg klart og grundig har behandlet de hidhørende Spørgsmaal, maa man efter min Formening vide det Tak, for at det har stillet Sagen paa det rette Standpunkt, ved at vende tilbage til Bestemmelserne i Regjeringens Lovudkast. Dette sidste er nemlig fremgaaet af en omhyggelig Overveielse af, hvilken Magtfuldkommenhed der tilkommer de forskjellige Regjeringsmyndigheder, som ere interessererede i, at Værnepligtsloven affattes saaledes, at den kan fyldestgjøre de Krav, der gjøres til den fra Forsvarsmagtens Side, sam-